

Nota van toelichting

I. Algemeen

1. Inleiding

Dit besluit strekt tot wijziging van het Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer A (hierna: Bees A), het Besluit verbranden afvalstoffen (hierna: Bva) en het Besluit emissie-eisen middelgrote stookinstallaties milieubeheer (hierna: Bems). Het brengt de regelgeving in overeenstemming met verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 9 juli 2008 tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en markttoezicht betreffende het verhandelen van producten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 339/93 (PbEU L 218) en neemt omissies weg.

2. Accreditering-instantie

Het onderhavige besluit voorziet in aanpassing van de regels met betrekking tot geaccrediteerde instanties aan verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 9 juli 2008 tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en markttoezicht betreffende het verhandelen van producten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 339/93 (PbEU L 218). Deze verordening is vanaf 1 januari 2010 van toepassing en bevat voorschriften voor de organisatie en werking van de accreditatie. Volgens artikel 4, eerste lid, van die verordening dient elke lidstaat vanaf 1 januari 2010 over één nationale accreditatie-instantie te beschikken. Nederland heeft de Raad voor Accreditatie met ingang van 1 januari 2010 aangewezen als de nationale accreditatie-instantie. Zie artikel 2, eerste lid, van de Wet aanwijzing nationale accreditatie-instantie (Stb. 2009, 455). In de praktijk zal er als gevolg van deze wijziging overigens weinig veranderen. Het is vooral een wijziging in de gebruikte terminologie.

3. Reparatie Bva

In het Bva is, in afwijking van de richtlijn verbranden afval,¹ wat stikstofoxiden betreft, bepaald dat afvalverbrandingsinstallaties met een thermisch vermogen van minder dan 20 megawatt (= 6 ton afval/uur) met een energetisch rendement van 40% of meer mogen voldoen aan lichtere eisen dan installaties met een thermisch vermogen van minder dan 20 megawatt (= 6 ton afval/uur) met een energetisch rendement van minder dan 40%. De bedoeling hiervan was om energiebenutting bij afvalverbranding bij kleine installaties met een thermisch vermogen van minder dan 20 megawatt te bevorderen. Nieuwe afvalverbrandingsinstallaties met een thermisch vermogen van minder dan 20 megawatt en een energetisch rendement van 40% of meer mochten daardoor aan lichtere eisen dan genoemde richtlijn voorschrijft, voldoen. Deze omissie is bij een conformiteitstoets door de Europese Commissie aan het licht gekomen. Het onderhavige besluit repareert dit.

4. Administratieve lasten en notificatie

Het onderhavige besluit heeft geen extra administratieve lasten tot gevolg voor het betrokken bedrijfsleven.

¹ Richtlijn nr. 2000/76/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval (PbEGL 332).

Het ontwerpbesluit is niet gemeld aan de Europese Commissie overeenkomstig richtlijn nr. 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PbEG L 204), zoals gewijzigd bij richtlijn nr. 98/48/EG van 20 juli 1998 (PbEG L 217). Reden daarvoor is dat de wijzigingen volgen uit Europese regelgeving, dan wel reparatieregelgeving betreffen.

II. Artikelen

Artikel I

In onderdeel A is voorzien in een definitie van accreditatie-instantie waarbij is aangesloten bij Europese regelgeving. In verband daarmee is in de onderdelen C en D voorzien in aanpassing van respectievelijk de artikelen 25a, vierde lid, en 30b, vijfde lid, van het Bees A. In de praktijk komt het erop neer dat keuringen alleen mogen worden uitgevoerd door personen die zijn gecertificeerd door een door de Raad voor Accreditatie of een nationale accreditatie-instantie van een andere EU-lidstaat geaccrediteerde certificatie-instelling en dat metingen alleen mogen worden verricht door een door de Raad voor Accreditatie of een nationale accreditatie-instantie van een andere EU-lidstaat geaccrediteerd laboratorium.

De onderdelen B, E, F en G zijn reparaties van het Bees A. Bij het besluit van 26 januari 2010 tot wijziging van het Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer A (bestaande stookinstallaties) (Stb. 2010, 32) is verzuimd in artikel 17, vijfde lid, een ondergrens van het thermisch vermogen van de stookinstallaties aan te geven (onderdeel B). In artikel 37, eerste lid, onderdeel b, en tweede lid, onderdeel a, artikel 39, tweede lid, en artikel 43, derde lid, waren de thermische vermogens niet correct opgenomen (onderdelen E, F en G).

Artikel II

In onderdeel A is voorzien in een definitie van accreditatie-instantie waarbij is aangesloten bij Europese regelgeving. In verband daarmee is in onderdeel B, onder 2 en 3, voorzien in aanpassing van respectievelijk voorschrift 2.7, vierde lid, en voorschrift 2.8, derde lid, van de bijlage bij het Bva. In de praktijk komt het erop neer dat metingen alleen mogen worden verricht door een door de Raad voor Accreditatie of een nationale accreditatie-instantie van een andere EU-lidstaat geaccrediteerd laboratorium.

De in onderdeel B, onder 1, voorziene wijziging van de A-tabellen van de bijlage, onderdeel Stikstofoxiden, voorziet in een correctie naar aanleiding van een conformiteitstoets door de Europese Commissie, zoals toegelicht in paragraaf 3 van het algemeen deel van deze nota van toelichting.

Artikel III

Onderdeel A voorziet in een definitie van accreditatie-instantie waarbij is aangesloten bij Europese regelgeving. In verband daarmee is in de onderdelen F en H, onder 1, voorzien in aanpassing van respectievelijk de artikelen 3.1.4, vierde tot en met zesde lid, en 4.1, vierde en zesde lid, van het Bems. In de praktijk komt het erop neer dat keuringen alleen mogen worden uitgevoerd door personen die zijn gecertificeerd door een door de Raad voor Accreditatie of een nationale accreditatie-instantie van een andere EU-lidstaat geaccrediteerde certificatie-instelling en dat metingen alleen mogen worden verricht door een door

de Raad voor Accreditatie of een nationale accreditatie-instantie van een andere EU-lidstaat geaccrediteerd laboratorium.

Onderdeel B voorziet in aanpassing van artikel 1.3 van het Bems waarin het toepassingsgebied van dat besluit is bepaald. Daarin is abusievelijk niet ook bepaald dat de in het Bems gegeven meetmethoden met betrekking tot stikstofoxiden buiten toepassing blijven indien de stookinstallatie onder het systeem van handel in NO_x-emissierechten valt. In het kader van dat systeem zijn eigen meetmethoden voorgeschreven.

In onderdeel C is de emissiegrenswaarde voor stikstofoxiden bij vaste en vloeibare brandstof hersteld. Oorspronkelijk waren de grenswaarden uitgedrukt in gram per GigaJoule. Bij de omrekening daarvan naar milligram per normaal kubieke meter is geen rekening gehouden met het feit dat bij vloeibare brandstof, anders dan bij vaste brandstof, wordt omgerekend naar 3 vol% O₂ in plaats van naar 6 vol% O₂. De emissiegrenswaarde voor vloeibare brandstof is daardoor 120 milligram per normaal kubieke meter, zoals in de nota van toelichting bij het Bems wel juist is gesteld.

Onderdeel D voorziet evenzo in een aanpassing die samenhangt met het in eerste instantie uitdrukken van de emissiegrenswaarden in gram per GigaJoule. De zinsnede "en betrokken op de warmte-inhoud van de toegevoerde brandstof" heeft bij het uitdrukken van de emissiegrenswaarden in milligram per normaal kubieke meter geen betekenis en roept onnodige verwarring op.

Onderdeel E voorziet in wijziging van artikel 2.2.1. Als gevolg van de opmerkingen van de Raad van State in zijn advies over het ontwerp-Bems, dat het bevoegd gezag op grond van de Wet milieubeheer voor bestaande stookinstallaties verdergaande emissiegrenswaarden kan stellen dan die welke als algemene regel zijn gegeven, had ook het tweede lid moeten vervallen. Dat is bij deze alsnog doorgevoerd. De overige wijzigingen van dit artikel zijn van wetstechnische aard.

In onderdeel F is voorzien in wijziging van artikel 3.1.4 van het Bems. Die wijziging behelst niet alleen de afstemming op de definitie voor "accreditatie-instantie", maar ook een verduidelijking van het vijfde lid. Daarin is bepaald dat ook een persoon die over een bepaald certificaat beschikt, bepaalde metingen mag verrichten. Daarbij is abusievelijk niet bepaald dat die persoon de metingen dan moet uitvoeren overeenkomstig scope 6 van de SCIOS-regeling. Het onbedoelde gevolg hiervan is dat die persoon toch de aangewezen normen moet toepassen bij het uitvoeren van die metingen. De toepassing van deze normen vergt echter andere, veel duurere apparatuur dan toepassing van scope 6. Daarom is in onderdeel F bepaald dat die persoon bij een meting scope 6 van de SCIOS-regeling moet toepassen.

Onderdeel G wijzigt artikel 3.3.3, tweede lid, van het Bems. Het buiten beschouwing laten van storingsuren bij het uitvallen van nageschakelde apparatuur, zoals een rookgasontzwavelingsinstallatie, had niet alleen moeten gelden voor zwaveldioxiden en totaal stof, maar ook voor stikstofoxiden en onverbrande koolwaterstoffen.

Onderdeel H voorziet, zoals al eerder opgemerkt, in aanpassing van artikel 4.1, vierde lid, van het Bems aan de definitie van "accreditatie-instantie".

Artikel IV

De datum van inwerkingtreding sluit aan op de uitzonderingen die gelden voor de vaste verandermomenten van regelgeving (1 januari en 1 juli van een kalenderjaar) (brief van de Minister van Justitie en de Staatssecretarissen van Economische Zaken, van Financiën en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 11 december 2009, Kamerstukken II 2009/2010, 29 515, nr. 309). Wat de wijzigingen van het Bees A en het Bva betreft, gaat het om implementatie van Europese richtlijnen, zoals in het algemeen deel van deze nota van toelichting is opgemerkt.

De wijzigingen van het Bems zijn aan te merken als reparatieregelgeving, uitgezonderd de wijzigingen die verband houden met de introductie van het begrip "accreditatie-instantie". De introductie van dat begrip houdt verband met een afstemming op Europese regelgeving ter zake. De reparaties van het Bems zijn niet belastend voor het betrokken bedrijfsleven.

Aan de wijziging van het Bems is terugwerkende kracht gegeven tot en met 1 april 2010, omdat per die datum dat besluit in werking is getreden en de wijzigingen aansluiten bij de gangbare praktijk en met overlegpartners gemaakte afspraken. Daarbij komt dat de wijzigingen minder belastend zijn voor de betrokken bedrijven en in de nota van toelichting, behorende bij het koninklijk besluit tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van het Bems (Stb. 2010, 132), zijn aangekondigd.

De Minister van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,